

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816204484
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7816204484.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovaným 1. T. Y., C.. X.X.XXXX X. X. B. Y., C.. XX.X.XXXX, L. S. M., Č.. X. XXX, o zaplatenie sumy 1.886,87 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 6C/100/2016-44 z 27.9.2016 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej zamietavej časti, v časti, v ktorej súd povolil žalovaným zaplatiť dlh v splátkach a vo výroku o trovách konania.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovaným sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej aj len súd prvej inštancie alebo súd rozsudkom označený v záhlaví) zaviazal žalovaných v 1. a 2.rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 1.618,89 € s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.618,89 € od 19.2.2016 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 1,05 €, náhradu trov konania vo výške 65,68 %, podľa pomeru úspechu vo veci, všetko v mesačných splátkach po 40 € mesačne, splatných od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny 1.886,87 €, úroku vo výške 67,48 €, úroku z omeškania 1,05 € a ďalej úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 1.886,87 € od 19.2.2016 do zaplatenia a tiež úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatených úrokov 67,48 € za to isté obdobie ako aj trov konania a to titulom úverovej zmluvy zo dňa 29.10.2014.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že dňa 29.10.2014 strany sporu uzavreli úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2.000 € a tento mali žalovaní splatiť v 120 mesačných anuitných splátkach po 29,83 € s termínom splatnosti splátky vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, s dátumom splatnosti prvej anuitnej splátky 18.11.2014 a splatnosťou úveru dňa 15.10.2024. Ročná úroková sadzba predstavovala 12,90 % a bola fixná do splatnosti úveru, ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 15,41 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpisu úverovej zmluvy predstavovala 16,81 %, celková čiastka, ktorú museli klienti zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom) predstavovala 3.679,60 €. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaní porušili svoje zmluvné povinnosti, preto listom zo dňa 18.2.2016 boli žalobcom vyzvaní na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote najneskôr do 28.2.2016. Žalovaní do zosplatenia uhradili žalobcovi celkom sumu 384,03 €. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 20.5.2014.

4. Právne súd posudzoval vec podľa ustanovení §§ 52, 53 a 54 Obč. zákonníka, ako aj §§ 1, 9 a 11 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Dospel k záveru, že úverová zmluva zo dňa 29.10.2014, uzavretá medzi stranami sporu, je spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne zmluvou o spotrebiteľskom úvere a táto sa preto neriadi režimom Obchodného zákonníka a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ako aj ustanovenia zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Skúmal preto, či táto zmluva obsahuje náležitosti predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch a či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle ust. § 53 Obč. zákonníka. Konštatoval, že zmluva zo dňa 29.10.2014 je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z., nakoľko neobsahuje náležitosti vyžadované týmto ustanovením, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V úverovej zmluve je totiž uvedená mesačná splátka sumou 29,83 € a je tam uvedený počet splátok 120 s termínom splatnosti mesačnej splátky vždy k 15. dňu v mesiaci, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Žalobca do úverovej zmluvy uviedol iba celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jej jednotlivé zložky. Osobitne bola uvedená iba splátka poplatku za správu úverového účtu. Výška jednotlivých zložiek mesačných splátok dohodnutých v úverovej zmluve nevyplýva ani zo všeobecných obchodných podmienok a priemerný spotrebiteľ si uvedenú výšku nemá možnosť ani vypočítať. Spotrebiteľ teda v čase uzatvárania úverovej zmluvy, ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek, v akej výške pozostáva navýšenie úveru. Zároveň s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. 129/2010 Z.z. dospel k záveru, že úver je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov. Vychádzajúc zo záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov, dospel súd k záveru, že žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutej sumy úveru. Takto priznal žalobcovi len rozdiel výšky poskytnutého úveru a doposiaľ uhradenej sumy tak, že od poskytnutého úveru vo výške 2.000 € odpočítal uhradené splátky vo výške 384,03 € a rozdiel 1.618,99 € zaviazal žalovaných zaplatiť. Žalobu v časti o zaplatenie zmluvného úroku ako nedôvodnú zamietol.

5. Žalobcovi zároveň priznal úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 19.2.2016 do zaplatenia, nakoľko z výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 18.2.2016 vzal za preukázané, že žalovaní boli v omeškaní s vrátením sumy nesplateného zostatku spotrebiteľského úveru najneskôr od 19.2.2016. Úroky z omeškania priznal v zmysle ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z.. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu zamietol.

6. Žalovaných zaviazal zaplatiť priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach po 40 € mesačne pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek zo splátky s poukazom na ust. § 232 ods. 3 CSP so zohľadnením rodinných, sociálnych, zárobkových a majetkových pomerov žalovaných.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP a vzhľadom na pomerný úspech žalobcu mu náhradu trov priznal v rozsahu 65,68%.

8. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že súd jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie. Aj keď v texte odvolania uviedol, že napáda rozsudok v celom rozsahu, podľa obsahu odvolania a navrhovaného odvolacieho petitu napáda zamietavú časť rozsudku a súvisiaci výrok o nepriznaní nároku na náhradu trov konania. Všetky jeho odvolacie námietky totiž smerujú voči tej časti rozsudku, ktorým jeho žaloba bola v prevyšujúcej časti zamietnutá a neboli mu priznané ani trovy konania.

9. V dôvodoch odvolania nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že v úverovej zmluve chýbajú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z., z ktorého dôvodu sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Namietal teda, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že v zmysle bodu 1.1. zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko a.s., a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú vo všeobecných obchodných podmienkach. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy nasledovne: výška anuitnej splátky 29,83 €, termín splatnosti prvej splátky dňa 18.11.2014, počet anuitných splátok 120 a periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne, 15. deň kalendárneho mesiaca. Z uvedeného

vyplýva, že počet a termín splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov, vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká, pričom sa skladá zo splátky istiny a splátky úroku. Pri nezmenenej výške splátky sa mení len pomer istiny a úroku, pričom na začiatku úverového vzťahu je najvyšší podiel celej splátky tvorený úrokom a na konci najvyšší podiel splátky predstavuje istina. Výška, počet a termín splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejmá už v čase uzavretia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy a ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v sadzobníku, ktorý je súčasťou všeobecných obchodných podmienok, tým aj súčasťou zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť. Za právneho stavu ku dňu uzavretia dotknutej úverovej zmluvy zákon o spotrebiteľských úveroch od veriteľa nevyžadoval zahrnúť všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 do samotného textu zmluvy a z dotknutého písm. k/ § 9 ods. 2, resp. v súčasnosti písm. l/ taktiež nevyplýva povinnosť uvádzať v zmluve presný rozpis, aký podiel z jednotlivých splátok pripadá na uhradenie istiny a úrokov. Túto funkciu plní amortizačná tabuľka, o ktorú môže spotrebiteľ kedykoľvek veriteľa požiadať, a tento je povinný poskytnúť ju bezplatne. Amortizačná tabuľka nemusí byť súčasťou zmluvy o úvere. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov trval na priznaní žalobou uplatneného nároku v celom rozsahu. Nesúhlasil ani s výškou povolených splátok.

10. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázali na to, že nemajú možnosť dlžnú čiastku uhradiť v hotovosti, nakoľko žalovaný v 1.rade je stále práceneschopný a má zvýšené výdavky s liečebnými procedúrami, smerujúc do invalidného dôchodku, a preto trvali na súdom určených splátkach.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok je v napadnutom zamietavom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.9.2017 o 10.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 14.9.2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

14. Žalobca v odvolaní namietal odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

17. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Súd prvej inštancie zmluvný vzťah sporových strán správne posúdil ako vzťah spotrebiteľský a úverovú zmluvu uzavretú stranami sporu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. a správne zameral dokazovanie na zistenie, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti

predpísané v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129 /2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (29.10.2014) a vzhľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu správne zamerané dokazovanie aj na zisťovanie, či obsahom zmluvy nie sú neprijateľné zmluvné podmienky.

19. Z vykonaného dokazovania súd dospel k správne záveru, že zmluva uzavretá stranami sporu neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, pretože neurčuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a v dôsledku toho je potrebné v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ cit. zák. poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

20. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že úverová zmluva obsahuje iba uvedenie celkovej výšky anuitnej splátky 29,83 €, z ktorej však nie je možné zistiť, aká je výška splátok istiny, v akom rozsahu je v splátke zahrnutý úrok a v akom rozsahu sú v tejto splátke zahrnuté poplatky. Členenie splátky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona nie je obsiahnuté v samotnom texte zmluvy, ani vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banky Slovensko, a.s., ktoré podľa tvrdenia žalobcu mali tvoriť jej neoddeliteľnú súčasť.

21. Na tomto mieste odvolací súd uvádza, že pokiaľ niektoré náležitosti zmluvy o úvere, predpokladané zákonom č. 129/2010 Z.z., boli upravené v zmluvných podmienkach, nepodpísaných zmluvnými stranami, takáto dohoda o podstatných náležitostiach úverovej zmluvy nespĺňa podmienku písomnej formy.

22. V prejednávanom spore však členenie splátky na splátku istiny, úrokov a ostatných poplatkov nie je obsiahnuté v texte samotnej zmluvy, podpísanej sporovými stranami, ani vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré stranami podpísané nie sú.

23. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.3.2015, t. j. v čase uzavretia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

24. V zmysle ust. § 11 ods. 1 cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Vyššie citované zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ je úplnou transpozíciou článku 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej len Smernica), čo vyplýva z tabuľky zhody k Smernici.

26. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h) Smernice, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

27. Doterajšia súdna prax v SR vykladala ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. (vnútroštátne právo SR) tak, že zmluva musí obsahovať uvedenie splátky úveru s členením na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, inak sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

28. Rovnako ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 („Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1“) bolo v súdnej praxi aplikované tak, že úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov v prípade, ak zmluva nemala písomnú formu alebo síce písomnú formu mala, ale neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1. Tento výklad bol následne prevzatý do cit. zákona (§ 11) novelou vykonanou zák. č. 352/2012 Z.z., účinnou od 01.01.2013, čo iba potvrdzuje správnosť výkladu (v zhode s vôľou zákonodarcu) ust. § 11 aj pred 01.01.2013.

29. Na výklade ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. tak, ako je uvedený vyššie, zotrúva odvolací súd aj v tejto prejednávanej veci a nemá dôvod sa od tohto výkladu odkloniť, keďže v prejednávanej veci zmluva síce bola písomne uzavretá, ale neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zák..

30. Vzhľadom na zistenie, že úverová zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, súd dospel k správne mu záveru, že takýto úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

31. Uvedený nedostatok nie je možné odstrániť ani odkazom na možnosť spotrebiteľa kedykoľvek počas trvania zmluvy vyžiadať si amortizačnú tabuľku, z ktorej členenie ním uhradenej splátky na istinu, úroky a ostatné poplatky je zrejme.

32. Ako vyplýva z odvolania žalobcu, splátka úveru bola síce vždy v rovnakej výške, avšak plnenie z tejto splátky bolo započítavané na úroky a istinu v rôznej výške v závislosti od intervalu úverového vzťahu, kedy k plneniu došlo. Na začiatku úverového vzťahu totiž najväčší podiel celej splátky tvoril úrok a na konci úverového vzťahu zase istina.

33. Za danej situácie spotrebiteľ v čase uzatvárania úverovej zmluvy a ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek a v akej výške pozostáva navýšenie úveru a hoci mal určenú povinnosť plniť splátku v dohodnutej výške, nemal možnosť oboznámiť sa pred uzavretím zmluvy, ako bude táto splátka rozčlenená, pokiaľ ide o splácanie istiny úveru, ako aj úrokov z úveru a ďalších poplatkov. Spotrebiteľ má teda splácať istinu úveru a zároveň platiť odmenu veriteľovi vo forme úrokov, avšak pred uzavretím zmluvy a ani v zmluve samotnej nemá možnosť oboznámiť sa, v akej výške bude mesačne splácať svoj dlh a v akej výške bude platiť odmenu veriteľa. Veriteľ až počas samotného splácania priradzuje plnenie na splátku istiny a na splátku odmeny bez toho, aby do toho mohol spotrebiteľ akokoľvek zasahovať.

34. Odvolací súd už len dopĺňa, že sa jedná v podstate o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

35. Vzhľadom na vnútroštátnu právnu úpravu ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. a výklad tohto ustanovenia ustálený súdnou praxou nie je možné ani po rozsudku Súdného dvora EÚ vo veci C 42/15-Home Credit Slovakia, a.s., Klára Biroová, uskutočniť iný výklad vnútroštátneho práva, t.j. § 9 ods. 2 písm. k/, resp. l/ zák. č. 129/2010 Z.z..

36. Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere namiesto sankcie neplatenosti zmluvy sankcionoval veriteľa tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1). Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradzuvať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/). Zákonom stanovené presné členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, čo zároveň umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené. Žalovaní však túto možnosť nemali, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o úvere.

37. Z vyššie uvedených dôvodov je záver súdu o tom, že úver poskytnutý žalovaným je bezúročný a bez poplatkov správny a vecne správne preto rozhodol súd prvej inštancie, pokiaľ zaviazal žalovaných iba na zaplatenie istiny úveru so zákonnými úrokmi z omeškania a žalobu vo zvyšku ako nedôvodnú zamietol.

38. V nadväznosti na vyššie uvedené rozhodol súd prvej inštancie vecne správne, ak priznal úrok z omeškania iba z istiny úveru z dôvodov, ako sú podrobne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odvolací súd odkazuje.

39. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré sú uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

40. Súhlasí možno aj s výškou splátok, ktorými súd prvej inštancie umožnil žalovaným uhradiť ich dlh, berúc do úvahy ich majetkové a sociálne pomery. Žalovaný v 1.rade je po operácii chrbtice ťažko zdravotne postihnutý a žalovaná v 2.rade trpí cukrovkou, pričom jej čistý príjem predstavuje 400 € mesačne (tvrdenia žalovaných v konaní pred súdom prvej inštancie žalujúcou stranou spochybnené neboli).

41. Vecne správne rozhodol súd aj o nároku na náhradu trov konania, preto odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny aj v tomto výroku.

42. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP.

43. Žalovaní boli v odvolacom konaní plne úspešní, trovy odvolacieho konania im však preukázateľne nevznikli, žalobca pre neúspech v konaní nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, preto odvolací súd stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).